

METODA FEUERSTEIN

**Învățarea mediată
și
Îmbogățirea instrumentală**

Cine este Reuven FEUERSTEIN?

- ▣ Este psiholog român de naționalitate israeliana și o personalitate marcantă în domeniul studiilor asupra dezvoltării cognitive.
- ▣ S-a născut în Botoșani în 21 august 1921, a studiat la București, Geneva și Sorbona.
- ▣ S-a stabilit în Israel, Ierusalim, unde a trăit până în 29 aprilie 2014.

Noutatea și originalitatea Metodei Feuerstein

- ▣ Este fondatorul Institutului Feuerstein din Ierusalim și cel care a creat **Teoria Invățării Mediate** pe care a operaționalizat-o în **Programul de Îmbogațire Instrumentală**.
- ▣ Prof. Feuerstein a probat în Israel o metodă nouă de a stimula „minte și inimă”, fapt apreciat în multe state ale lumii;
- ▣ Recuperarea mentală a devenit un service, o profesie cu obiective, instrumente, termene și rezultate cuantificabile.

Ce definiție putem da “intelenței”?

- Care sunt **originile** ei?
 - Care este **funcția** pe care inteligența o îndeplinește în cadrul complex al comportamentului uman?
 - Cum reușim să ne adaptăm la mediul înconjurător?
 - Cum reușim să descifram semnalele pe care le primim din mediu?
 - Putem modifica inteligența?
-

Reuven Feuerstein susține:

- *Inteligența este o energie caracterizată prin plasticitate*
- *“Tendința unui organism de a se modifica pe sine însuși când se confruntă cu nevoi de adaptare prin crearea unui raport între diferite contexte de viață.” (Feuerstein).*
- *Oamenii au un potențial de schimbare, sunt modificabili dacă li se oferă șansa angajării în interacțiuni favorizante. Evitând, astfel, excluderea categoriilor vulnerabile de copii din sistemul educativ, oferindu-le șanse de adaptare socială.*

Abordarea directă se bazează pe formula lui Piaget - organismul (O) care învață, interacționează direct cu stimulii (S) lumii înconjurătoare și emite răspunsuri (R)

Învățarea care are loc prin expunerea directă la stimuli:
In funcție de feedback-ul pe care îl primește copilul din exterior, acest tip de învățare, în cea mai mare parte a timpului, este accidentală, neplanificată și depinde de circumstanțe.

Feuerstein dezvoltă formula interpunând un mediator uman (H) între universul stimulilor, organismul și răspunsurile acestuia. Mediatorul intervine în relația dintre organismul care învață și stimuli pentru a interpreta, orienta și conferi semnificație acestora. **Astfel învățarea devine intenționată, mediată.**

Cu ajutorul medierii, individul va dobândi elemente cognitive necesare învățării, va dobândi experiență și va deveni flexibil

Criteriile medierii – o strada pentru comunicare

3 criterii esențiale pentru o învățare mediată

- 1. Mediarea intenționalității și reciprocității:** explicitarea intențiilor și motivelor, selectarea și modificarea stimulilor pentru a ne asigura că ei vor fi preluați de cel care trebuie mediat, care se va angaja în experiența de învățare.
- 2. Mediarea sensului:** a adăuga un sens social și cultural cuvântului, evenimentului, obiectului și a explicita valoarea acestuia.
- 3. Mediarea transcendenței:** a trece dincolo de timpul și locul în care se desfășoară procesul învățării și a permite inferențe ce depășesc ceea ce apare „aici și acum”.

Intenționalitatea și transcendența furnizează răspunsuri la următoarele întrebări:

- Ce să cauți?
- Unde să privești?
- Cum să organizezi propria activitate pentru a atinge un obiectiv propus?
- În ce maniera să integrezi diferite elemente pentru a obtine un tot organic?

Semnificația furnizează răspunsuri la întrebarea:

- De ce sa urmezi o anumita actiune?

Procesul de gândire a fost împărțit 3 faze:

▣ **Input**

- Funcțiile cognitive

▣ **Elaborare**

- Funcțiile cognitive

▣ **Output**

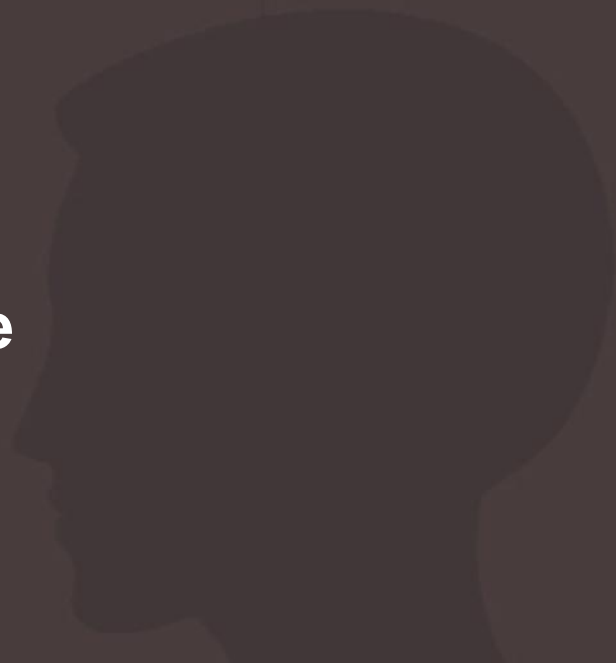
- Funcțiile cognitive

INPUT

1. **Perceptie clara**
2. **Explorare Sistematica**
3. **Dezvoltarea Instrumentelor de receptare verbala**
4. **Intelegerea conceptelor spatiale**
5. **Intelegerea conceptelor temporale**
6. **Conservarea constantelor de masura, cantitate si forma**
7. **Nevoia de precizie**
8. **Capacitatea de a lua in considerare mai multe surse de informatii simultan**

ELABORARE

1. Definirea problemei
 2. Selectarea informatiilor relevante
 3. Comportament comparativ spontan
 4. Campul mental
 5. Comportamentul de planificare
 6. Argumente logice
 7. Reprezentarea mentala a evenimentelor (interiorizare)
 8. Gandirea inferenzial-ipotetica
 9. Strategii de testare a ipotezelor
 10. Perceperea mediului
 11. Elaborarea categoriilor cognitive
 12. Comportament sumativ
 13. Proiectarea relatiilor virtuale
-

OUTPUT

1. Comunicarea nonegocentrică
2. Depasirea situatiilor de blocaj
3. Eliminarea tentativei “incercare-eroare”
4. Nevoia de precizie si acuratete
5. Traspunere vizuală
6. Controlul impulsivății

Obiectivele Metodei Feuerstein

- Atingerea de către individ a nivelului de conștientizare și control al abilităților cognitive și comportamentale proprii,
- Potentează capacitățile de învățare autonomă și de autoînvățare pentru a nu mai avea nevoie de ghidare din exterior.
- Deblochează potențialul copilului, dezvoltă deprinderi de interacțiune socială, sprijină copilul pentru a reflecta și a deveni conștient de procesele cognitive pe care le activează atunci când se confruntă cu o problemă sau o situație nouă.
- Creșterea competențelor educatorului care poate oferi copiilor experiențe de viață semnificative pentru creșterea cognitivă.

Obiectivele specifice ale P.Î.I.

- ▣ dezvoltarea competențelor cognitive fundamentale, prin:
 - ▣ dezvoltarea deprinderilor de interacțiune sociala;
 - ▣ incurajarea formarii unui stil autonom de invatare;
 - ▣ incurajarea invatarii participative prin interacțiune intre membri grupului;
 - ▣ dezvoltarea stime de sine;
 - ▣ modificarea comportamentului;
-

Instrumentele Programului de îmbogățire instrumentală Feuerstein

- ▣ Programul IE cuprinde 14 instrumente. Fiecare dintre ele focalizează una sau două operații mentale principale, cum ar fi organizarea, comparația, orientarea spațială, analiza, categorizarea, așezarea în serie, gândirea deductivă și prerechizitele cognitive sub fiecare.

1. Organizarea punctelor:

Proiectarea unor relații virtuale pentru găsirea de modele specifice (figuri geometrice simple și complexe), prezentate într-un nor de puncte, potrivit unor reguli precise.

2. Orientarea în spațiu I :

Învățarea utilizării a unui sistem relativ și stabil de indicatori de organizare spațială și a unui cadru de necesar raportării criteriilor spațiale, de referință

3. Comparația:

Învățarea utilizării unui sistem de criterii pentru comparația obiectelor, imaginilor, noțiunilor etc.

4. Categorizarea:

Învățarea categorizării obiectelor potrivit criteriilor alese, pe baza caracteristicilor comune.

5. Ilustrațiile:

Analiza unor istorii ilustrate, în care este descrisă o situație problemă; analiza ilustrațiilor va duce la ordonarea temporală a imaginilor prezentate și alcătuirea ipotezelor despre soluții posibile.

6. Percepția analitică:

Analiza unor forme geometrice complexe, prin găsirea unor relații dintre întreg și părțile sale, sau prin raportarea părților între ele.

7. Relațiile de familie:

Învățarea strategiilor de gândire care au ca și conținut relațiile familiale nucleare și extinse.

8. Relațiile temporale:

Învățarea noțiunilor de timp și de viteză, precum și a strategiilor de gândire care privesc problemele de relații temporale.

9. Instrucțiuni:

Codificarea și decodificarea instrucțiunilor verbale în probleme cu diferite conținuturi.

10. Orientarea în spațiu II:

Utilizarea unui sistem stabil de indicatori spațiali, care descriu poziția și direcția: punctele cardinale și utilizarea lor.

11. Progresii numerice:

Prezicerea elementelor numerice pe baza stabilirii regulilor dintre elementele date, prin comparația numerelor nerelaționate. (De exemplu, care sunt următoarele două numere dacă privim aceste numere? 2, 4, 5, 7, 8, 10, 11, ...)

12. Silogisme:

Stimulează fundamentarea raționamentului silogistic, prin care se poate deduce o concluzie logică bazată pe două premise.

13. Relații tranzitive:

Stimulează formarea unei strategii de gândire pe baza capacității de a transpune anumite relații de la două elemente, la alte elemente asemănătoare.

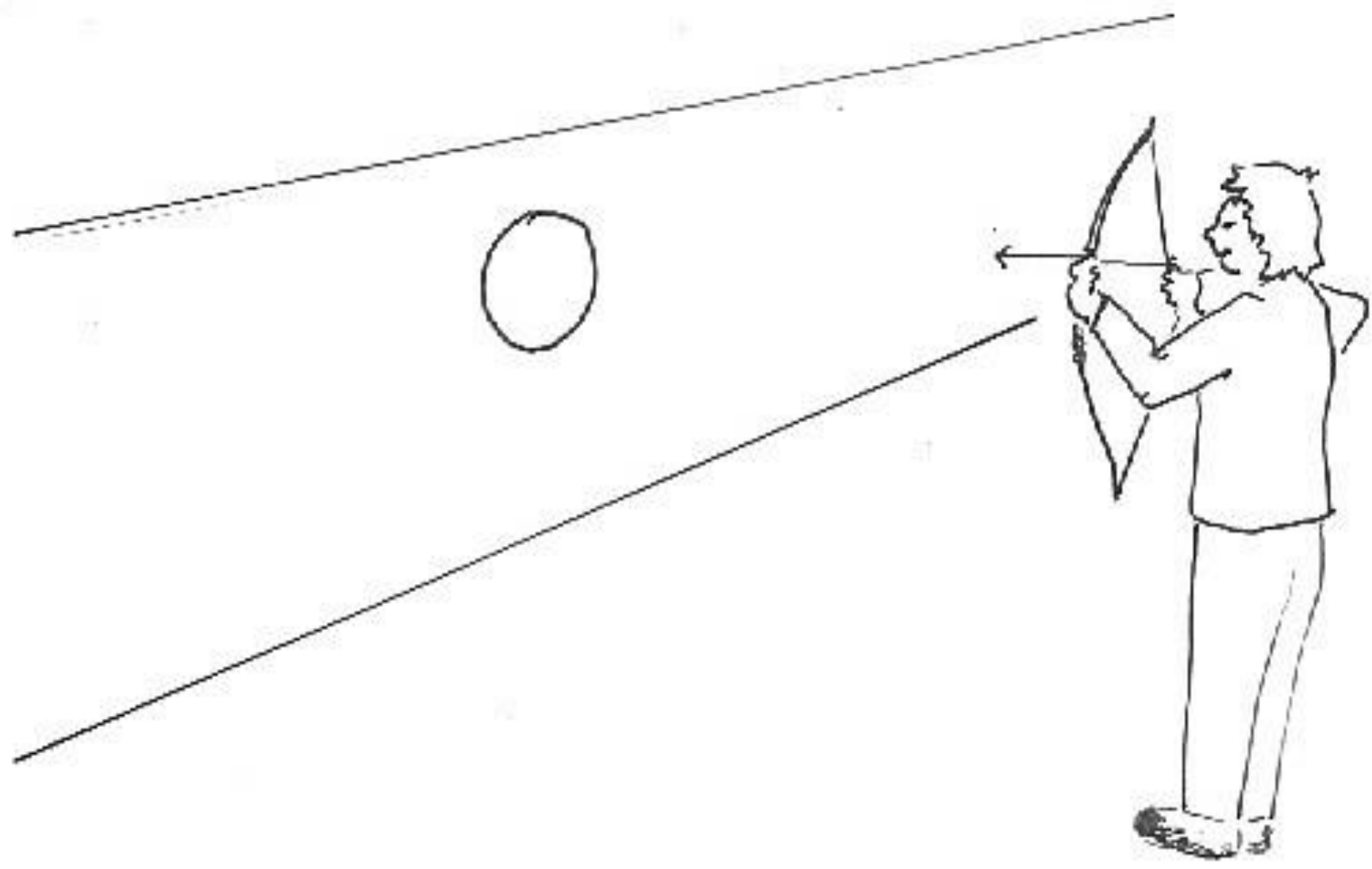
14. Imagini decupate:

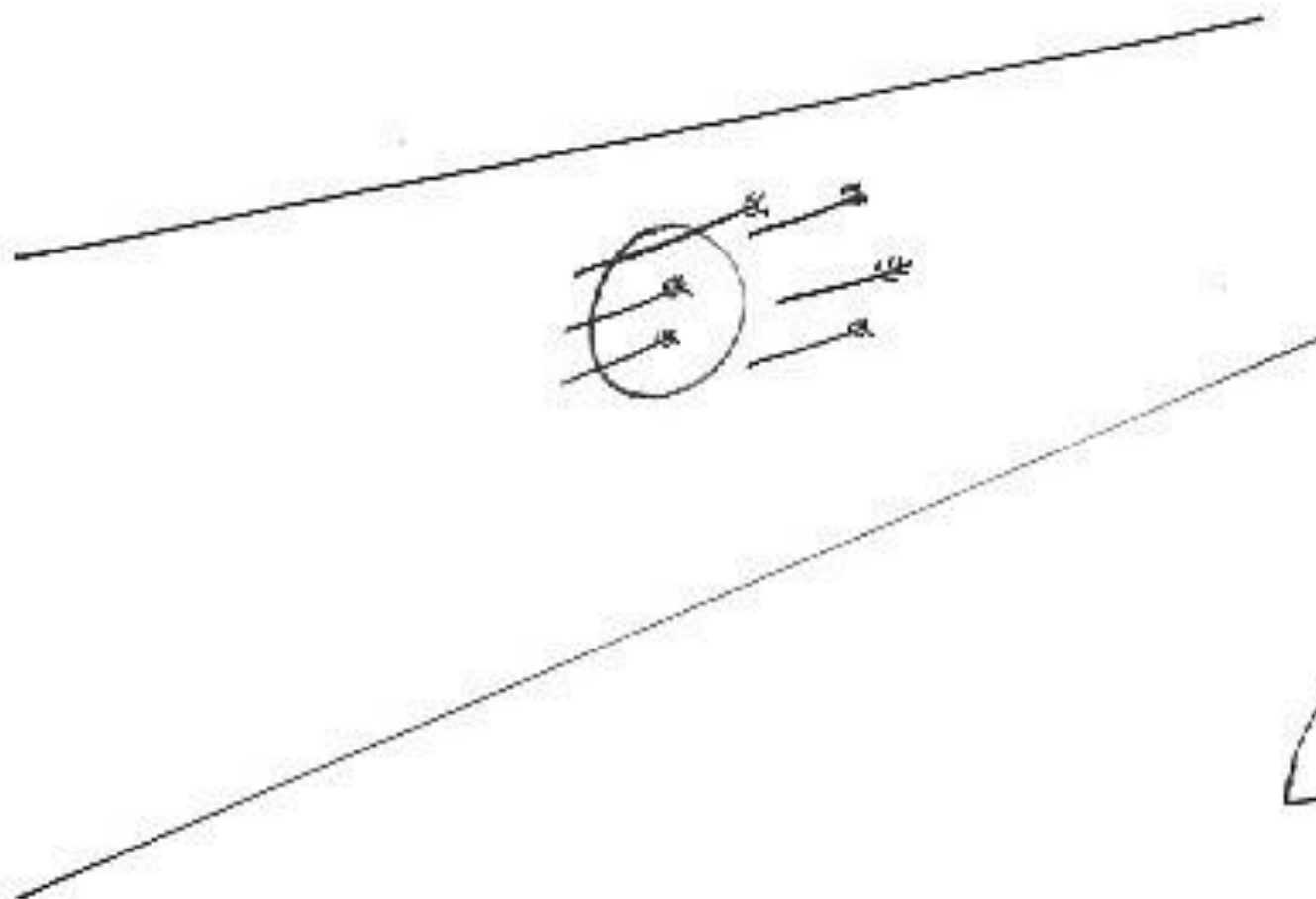
Modelarea construirii unor imagini mentale complexe pe baza operațiilor cu imagini suprapuse

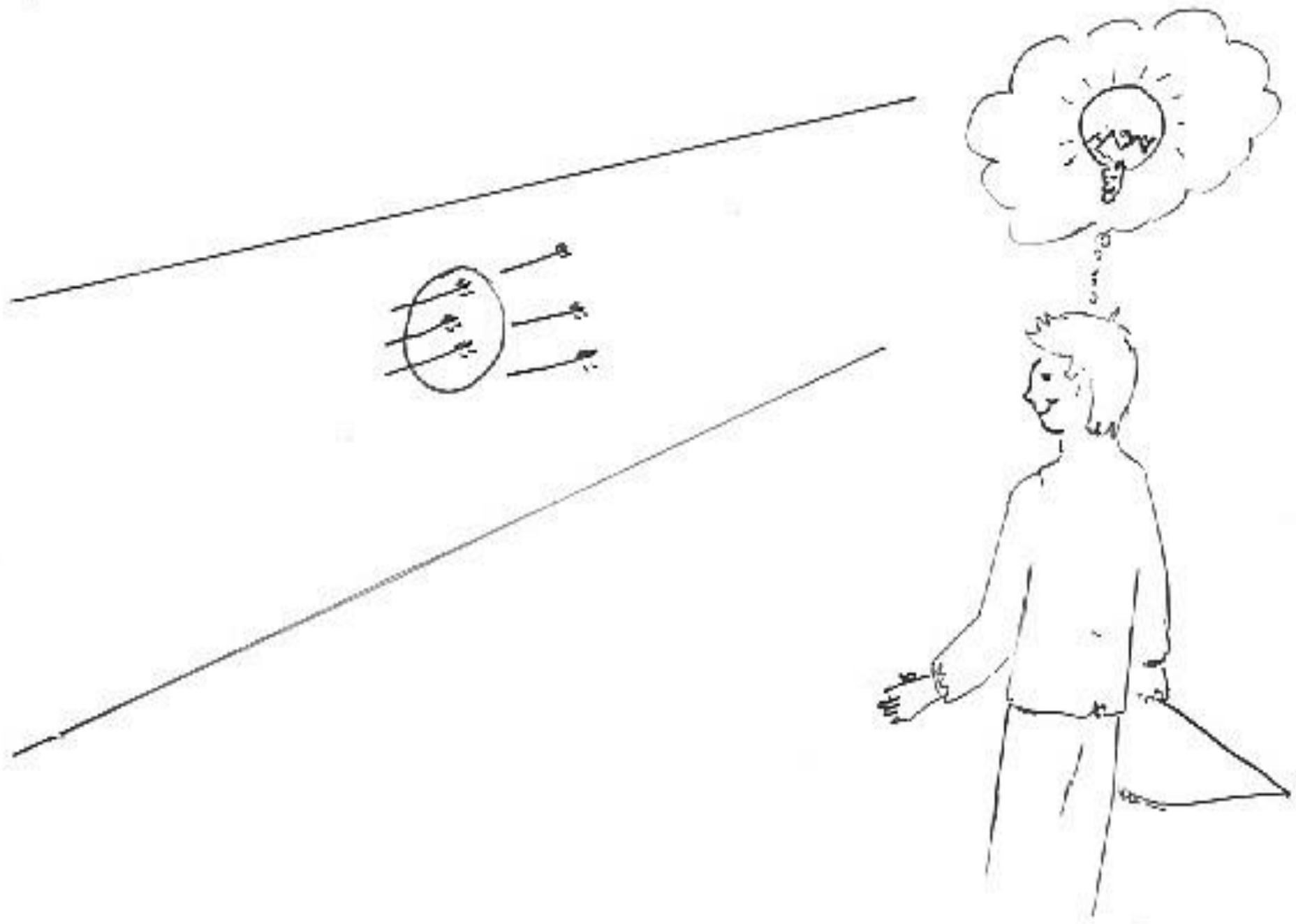
- ▣ Deși accentuează aspectele *cognitive* ale modificabilității, Feuerstein nu ignoră aspectele *afectiv-motivaționale* și *sociale*. *Cogniția și emoția sunt două fațete ale aceleiași monede, spune Piaget.*
- ▣ Feuerstein privește *cogniția „drumul regal”* al modificării funcției *individului*. Odată ce individul a fost înzestrat cu un vocabular adecvat, precizie și comportament comparativ, cu o bună gândire ipotetică și moduri corecte de concluzie, el va avea posibilitatea de a dobândi mai multă introspecție emoțională și alte experiențe.
- ▣ *Cogniția trebuie să ajungă la motivație*. Datorită medierii și achiziției experienței de învățare mediate, „copiii dificili” își schimbă de multe ori complet comportamentul.

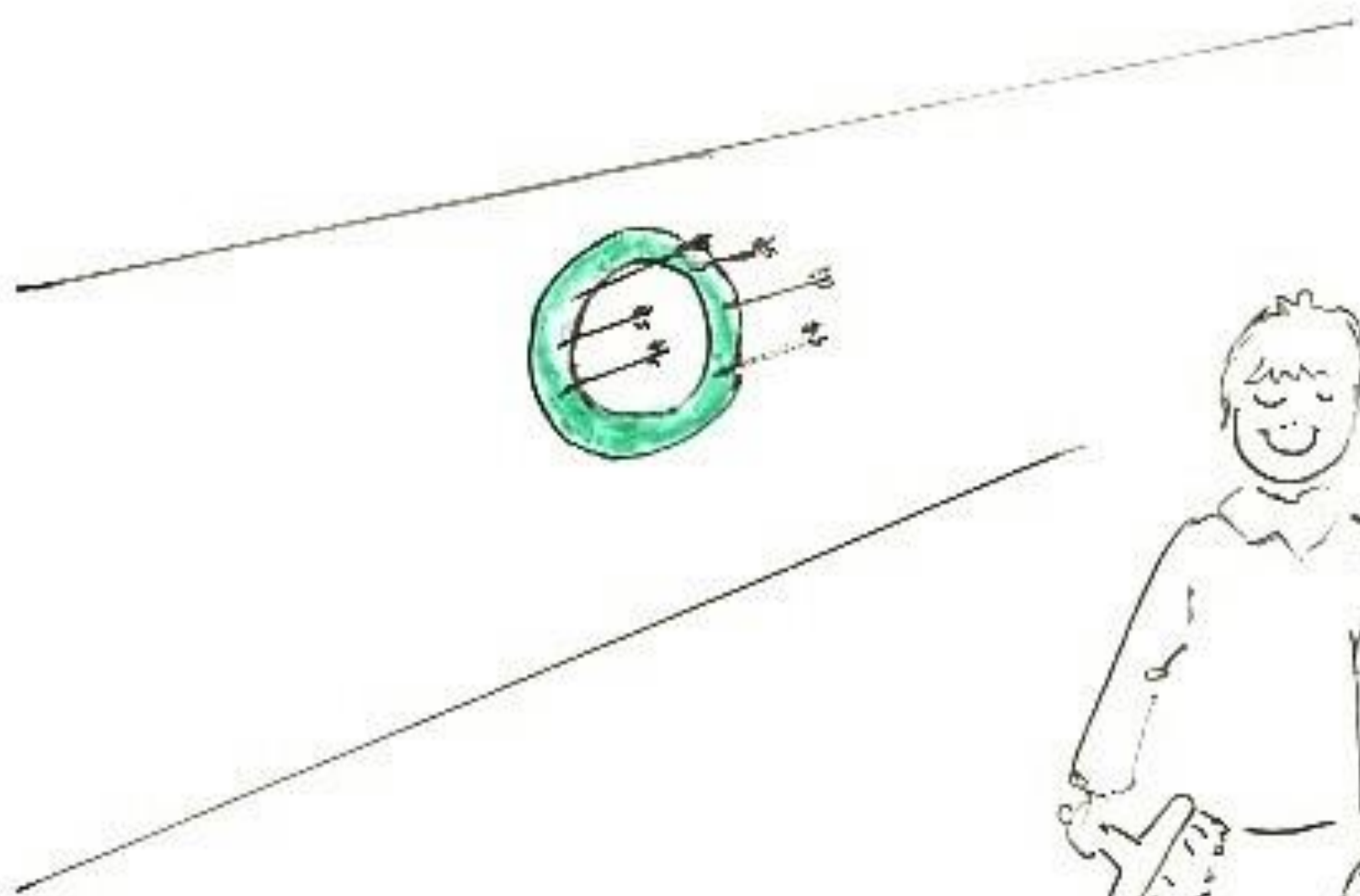
▣ Mediarea creează o nevoie implicită de a participa la comunicare, stimulează nevoia de angajament la nivel receptiv.

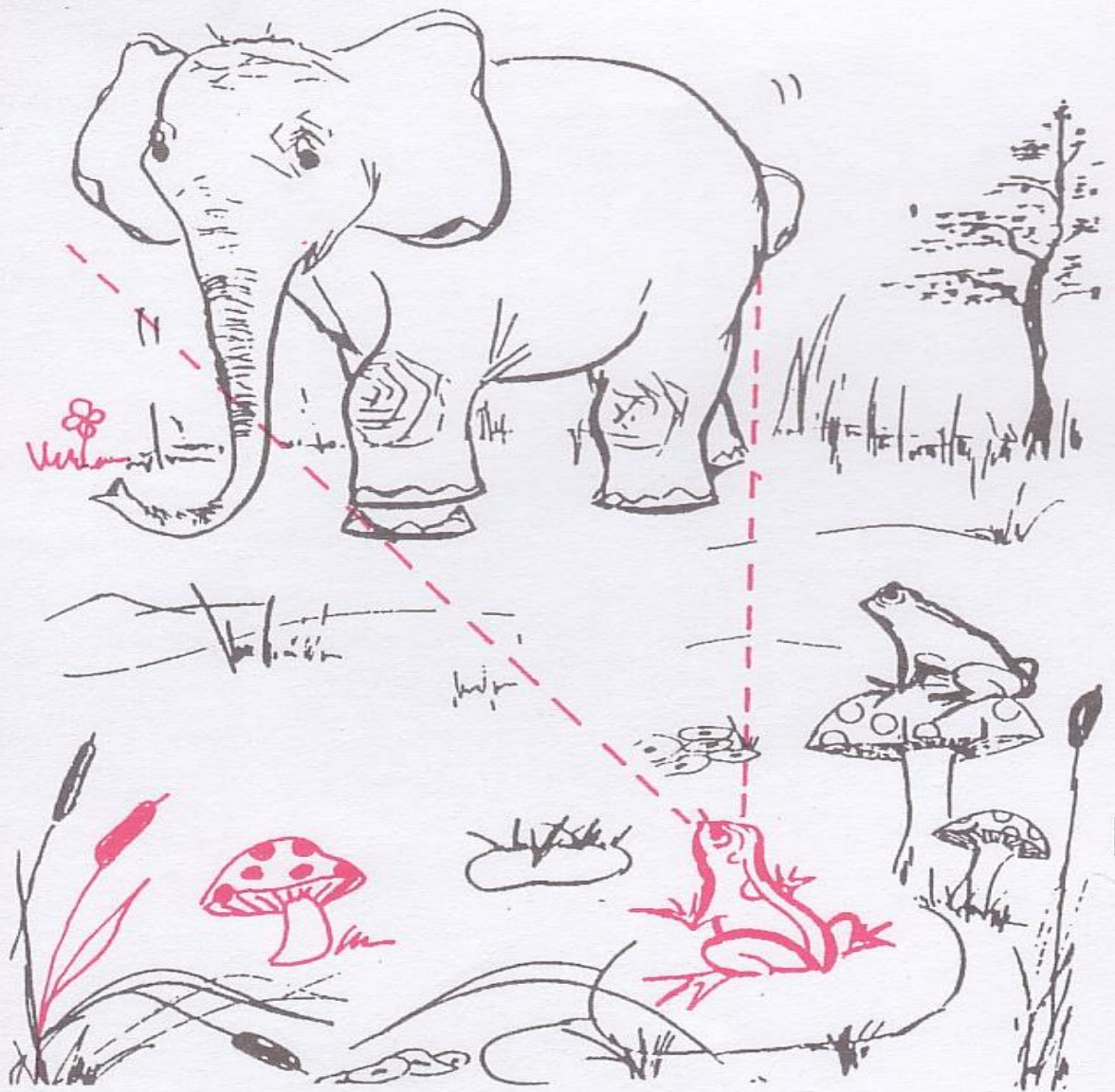
Rolul limbajului este critic aici, deoarece aceste valori și atribute se transmit la nivele variate de intensitate și relevanță socio - emoțională.

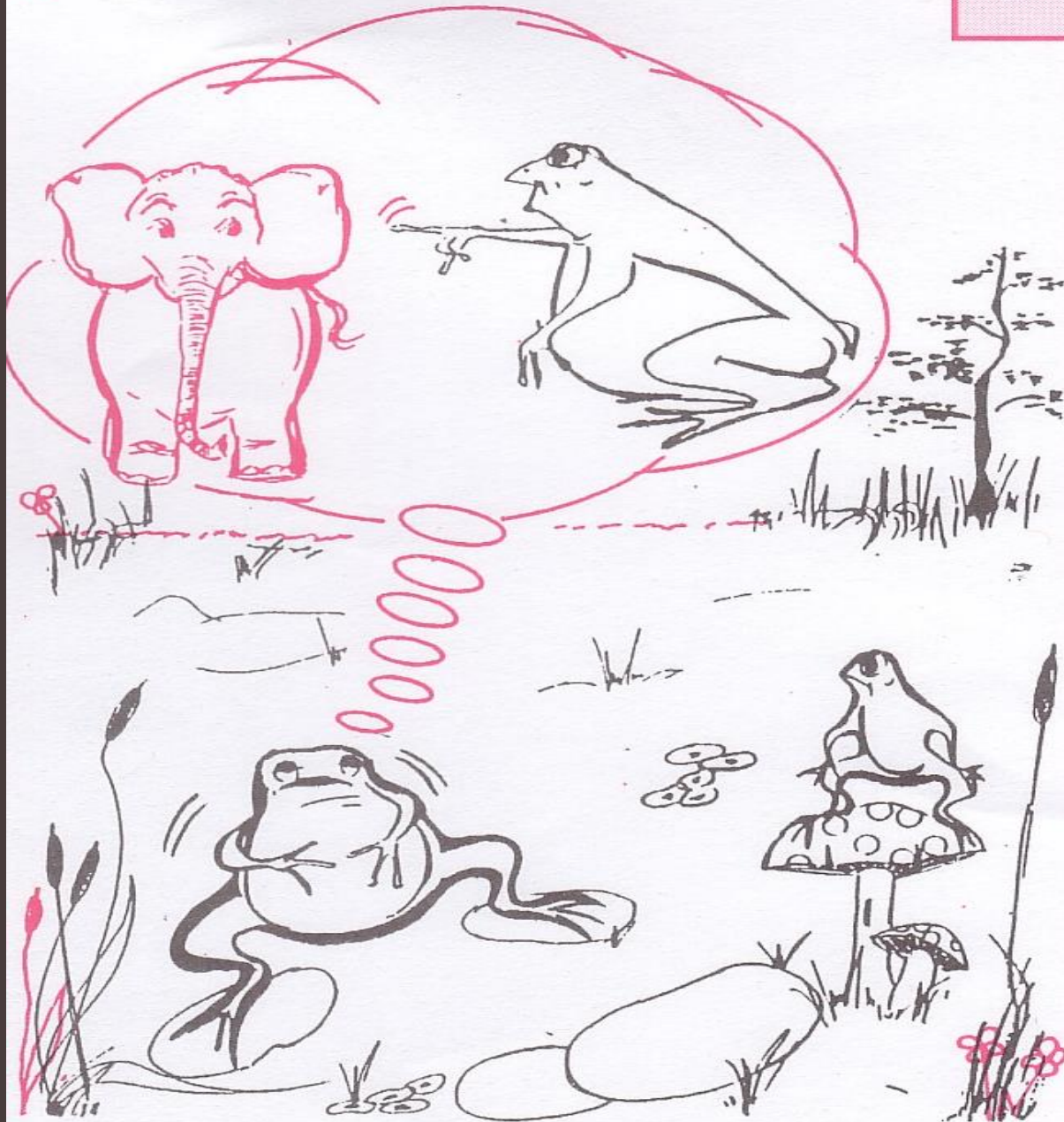

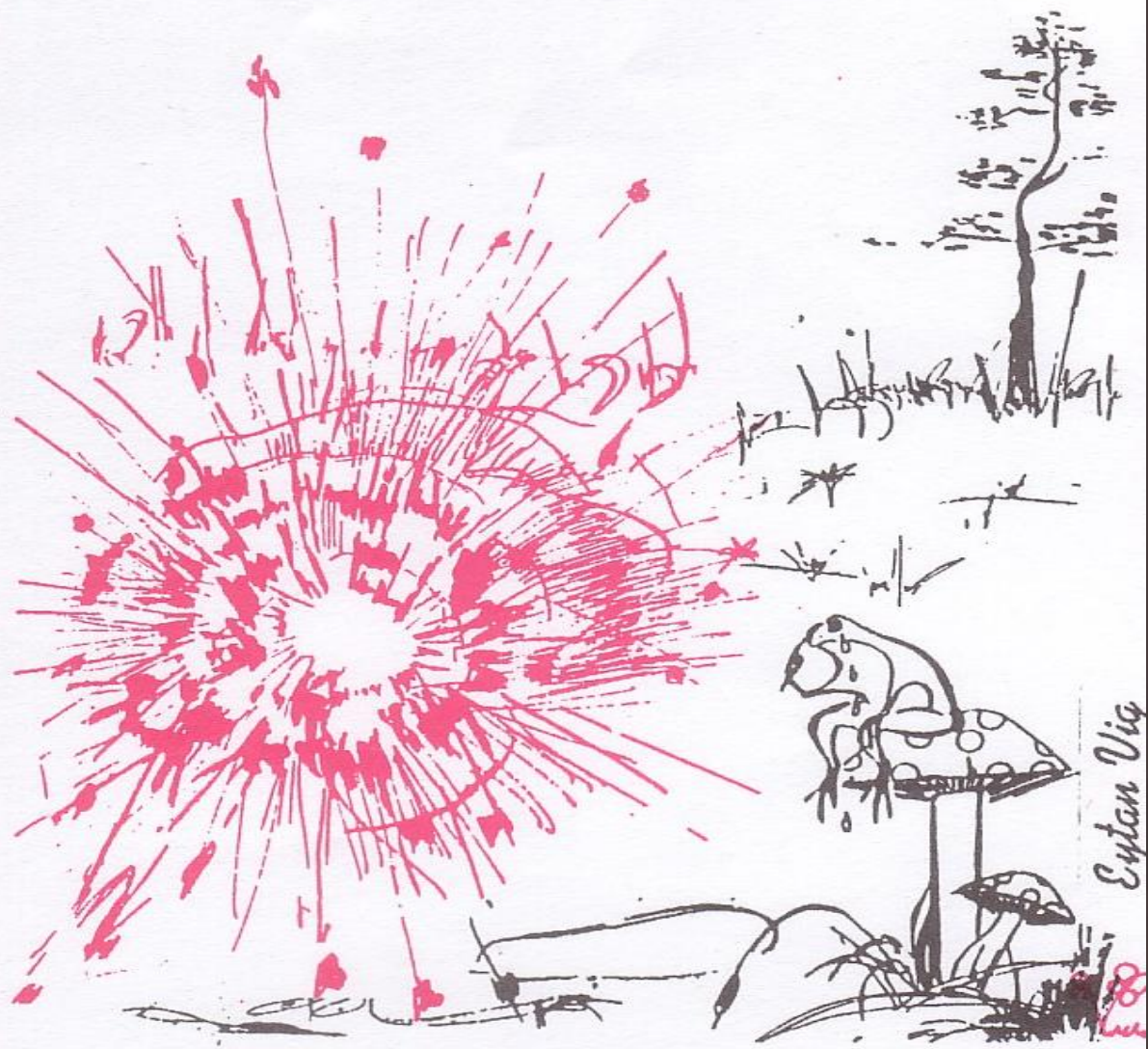

2

1

**COMPETENȚA NU ESTE O
POSESIE SAU O LIPSĂ, ESTE UN
PROCES.**

Vă mulțumesc !